

vani. — Potem je poročal poslanec Forcher o prošnji graškega vseučilišča za podporo vseučiliščnikom. Na priporočilo rektorja dr. Weiss-a se je ta podpora od 300 gld. na 500 gld. zvišala. — Ptujskemu društvu: Muuseumverein se dovoli podpora 250 gld. — Opatija sekovska prosi za podporo, da se tamošnja bazilika (cerkev) zamore dovršiti. Prošnja se izroči deželnemu odboru v preiskavo in da stavi predlog v bodoči seji deželnega zbora. — Prošnji podpornega društva na medicinski fakulteti dunajskega vseučilišča za podporo se ne ugodi. — Ptujskemu muzikalnemu društvu za podporo v znesku 100 gld. se ugodi; predlog gosp. Ornika, naj se mu da 200 gld., se odkloni. — Družba za preiskavo podzemeljskih votlin prosi podpore; prošnja se vsled poročila grofa Lamberga zavrže.

V seji dne 20. februarija je utemeljeval g. Ornik svoj predlog, naj se spodnja gimnazija na Ptujju spremeni v popolno osemrazredno gimnazijo. Ta predlog se izroči naučnemu odseku. — Na vrsto pride potem predlog finančnega odseka, naj se za Radeckijev most v Gradcu doplača še 11.700 gld. Dežela je dozdej plačala že 44 tisoč gold. za ta most, ki bo vsega skupaj stal 167.200 gld. Ta predlog se je sprejel. Bomo videli, ali bodo nemški poslanci tudi glasovali, kadar bo šlo za enake stvari na Spodnjem Štajarskem. — Občini Žusem se dovoli, da sme občinske doklade po 120% skozi leta 1897, 1898 in 1899 pobirati. — Ob koncu seje vpraša g. dr. Jurtela, zakaj se še ni prebrala interpelacija, katero so že pred delj časom vložili poslanci J. Žičkar in tovariši v zadevi kmečkih domov. G. predsednik dr. Serneč obljubi, da se bo nekam založena interpelacija poiskala in prebrala.

V seji dne 23. februarija, o kateri bomo prihodnjice poročali obširneje, je g. dr. Serneč očital vladi, da ne skrbi dobro za kmečke ljudi, ker pri sklepanju kupčijskih pogodb se ne ozira na blagor ljudstva; ob enem je ostro prijel južno železnico zavoljo previsokih cen, ki se morajo plačevati za prevažanje blaga.

Na delo zoper socijaliste!

S. Teharjev.

Zadnji četrtek so priredili v Štorah socijalni demokratje volilni shod. Prišlo je kakih 70 delavcev. Poslušali so z zanimanjem govor kandidata Ropasa. Res ni govoril v obče slabo. Pripovedoval je, kako se je dosedanji državni zbor premalo menil za nižje stanove, kako bi bilo davke preurediti, kako (kakor on napačno misli) nobena druga stranka ne more pomagati delavcem, nego socijalno-demokratska stranka. A zgodila se mu je nesreča, da je sicer trdil, da imamo Slovenci pravico zahtevati svoje narodne pravice, katere nam kratijo, a vendar je zatrjeval, da se nam za narodnost ni brigati! Saj ravno zato imamo narodne boje, ker se potegujemo za svoje pravice, katerih nam nečejo dati; in ta boj ostane — ni mogoče drugače biti, čeprav se socijalna demokracija na glavo postavi — ta narodni boj, dokler nam ne dadó teh pravice.

Potem je razkladal celjski sodrug Ros po nemški program socijalne demokracije. A omenjal je z večine samo take njih zahteve, katere zagovarjamo tudi mi. Kar hočejo socijalisti zoper vero in zoper razum, n. pr. da naj bi se odpravil sv. zakon, da naj ne bi imel nikdo nič svojega, ampak da naj bi imeli vsi vse skupno — o teh in podobnih rečeh je molčal, nekaj menda zato, ker je vedel, da se njegovi poslušalci ne bi strinjali s tem, nekaj pa menda zato, ker je bil g. kaplan navzoč. Odgovarjal je potem obema g. kaplan Kržišnik v nad

pol ure trajajočem govoru, zavrnil nekatere njiju trditve in razvijal krščansko-socijalni program, s katerim so bili poslušalci vidno zadovoljni. O da bi se bilo to že prejšnje čase godilo, tukaj in drugod! Koliko na boljšem bi bili! Skrbimo, da zamujeno popravimo, dokler ni prepozno! Krščansko-socijalne zahteve so dovolj obsežne, da, prav in razločno razložene, zadovolje vsakega pametnega delavca. Zato tudi g. kaplanu ni nikdo v ničemer nič odgovarjal. A razširjati in razkladati jih treba, kjerkoli in kadarkoli je prilika. Neizmerno imenitno je to, če nečemo, da bodo delavci časno in večno zgubljeni.

V soboto smo imeli volitve. V 4. kuriji je zmagala katoliško-narodna stranka. A v 5. kuriji? Kdor bi površno sodil, rekel bi: zmagali so socijalni demokratje, združeni z Nemci. Volilni mož je namreč med drugimi tudi znani »dolgi Martin«, ki je od same jeze, da ga niso narodnjaki postavili za župana, zašel tako daleč, da se je šel ponujati, on, veliki posestnik, šel sam ponujati socijalno-demokratskim voditeljem, ki so se ga res usmili in ga ukazali voliti. A če človek stvari do dna pogleda, uvidi, da so zmagali prav za prav delavci. Zamislili so se v zmoto: mož našega stanu nam bode najbolj pomagal. Pravih socijalnih demokratov je pa tukaj komaj jedna uboga peščica ali pa še ne. Milo se mi je storilo, ko sem gledal, kako so poštene katoliški, delavci (poleg nekaterih zagrizenih nemčurjev) volili za socijalista Ropasa. Ko bi prav vedeli, kaj hočemo krščanski socijalisti in kake brezumne in brezverske namene imajo socijalni demokratje — volili bi bili malo da ne vsi krščansko-socijalno. Toda, roko na srce: kdo je kriv, da ne vedó, kje so pravi prijatelji delavcev? Kdo je kriv, da nezaupljivo gledajo, da ne morejo prvi čas še prav verjeti, da kdo resno in odkritosrečno govori, če jim kaže, da jih res ljubi in jim vse dobro želi in hoče — da mu prav ne zaupajo, če prav so mu bolj pri srcu, kakor vsem judovskim socijalistom skupaj? Na resno delo torej koj, vsi, povsod!

Bili so ubogi delavci čudno veseli svoje zmage. »Sedaj bode pa že Ropas izvoljen v državni zbor, mislili so, in napoči nam srečna zlata doba!« Privoščil sem jim njih veselje; saj ne morejo biti mnogokrat prav od srca veseli. Toda milo se mi je zdelo, ko sem se spomnil, kako se motijo. Ropas, vključ teharškeji zmagi, gotovo ne bode izvoljen. In če bi prav bil, in če bi bilo tisoč Ropasov izvoljenih, ali bi bilo ubogim delavcem pomagano? Če bodo od socijalistov pričakovali zase boljših časov, čakali jih bodo gotovo prav do sodnjega dne. Ali so socijalni demokratje drugod, kjer imajo moč v rokah, ali so kaj storili za delavce? Nič. Ali bi pri nas več storili? Kdor jih prav pozna, ve dobro, da ne.

Upamo, da se bodo tudi pri nas v kratkem vremena zjasnila, v korist in srečo ubogim delavcem. — A ostre graje vredno je to, da so se kmetje tako slabo udeležili volitev, čeprav se je storilo, kar se je moglo. Potem bodo pa zabavljali na slabe postave in slabe poslance. Kmetje, ali niste sami krivi? Nekateri so celo glasovali za socijalnega demokrata. Ubogi zaslepljenci! Če hoste kje pamet srečali, le dobro jo poglejte in držite jo krepko, da Vam ne uide spet tako!

Cerkvene zadeve.

Cerkev Sv. Lenarta v Slov. goricah.

„Gospod, ljubim lepoto tvoje hiše,
In kraj, kjer prebiva veličanstvo tvoje.“
Ps. 25, 8.

V prelepih Slovenskih goricah je lični trg Sv. Lenarta, kateri se je v zadnjem času zdatno olepšal z

